

Sygn. akt III Cz 219/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Henryk Brzyżkiewicz

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 maja 2018 r. w G.

sprawy z wniosku wierzyciela (...) w W.

przeciwko dłużnikowi H. E.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt I Co 1787/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz

Sygn. akt III Cz 219/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 4 12 2017r. oddalił wniosek wierzyciela (...) w W. o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności dołączonemu do wniosku tytułowi wykonawczemu, uznając że nie zostały zrealizowane przesłanki przewidziane w art. 788 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **wierzyciel (...) w W.**, który wnosił o jego uchylenie i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem kosztach postępowania.

Zarzucał, że przy ferowaniu postanowienia nauszną regulacją art. 233 § 1 k.p.c.

w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. polegające na przekroczeniu przez Sąd

I instancji granic swobodnej oceny dowodów, braku wszechstronnego rozważenia całokształtu materiału dowodowego skutkujące przyjęciem, iż przedstawiony

przez powoda notarialnie sporządzony wyciąg z załącznika nr 1 do aneksu nr (...) z dnia

6 07 2016r. do Umowy (...) z dnia 24 03 2016r. że nie pozwala

na stwierdzenie, że podpisy stron na załączniku zostały urzędowo poświadczone, podczas gdy nie może budzić wątpliwości, iż notarialne poświadczenie podpisów obejmowało także wyciąg stanowiący wykaz wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wierzyciel domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności tytułowi wykonawczemu powinien - zgodnie z regulacją art. 788 § 1 k.p.c. - wykazać dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym przejście na niego uprawnień wskazanych w tytule.

W przypadku dokumentów prywatnych wymóg ten jest dochowany wtedy, gdy z treści dokumentu opatrzonej urzędowo uwierzytelnionymi podpisami wynika przejście na wierzyciela praw stwierdzonych w tytule.

Skarżący domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności złożonemu tytułowi wykonawczemu odwołał się do umowy zawartej w dniu 24 03 2016r, pomiędzy nim a (...) z siedzibą w K..

W treści tej umowy nie skonkretyzowano jednak wierzytelności stanowiących jej przedmiot.

W tym zakresie umowa w postanowieniach § 2 odwołuje się do wierzytelności zindywidualizowanych w załączniku nr 2, a to w świetle przywołanej na wstępie regulacji prawnej wymagało wykazania, że albo stanowił on element umowy fizycznie zamieszczony przed zawartymi w niej i poświadczonymi prawidłowo podpisami osób, albo przedłożenia go z urzędowo poświadczonym podpisami tych osób.

Z załączonego do wniosku poświadczenia notarialnego notariusza B. J. z dnia 05 10 2017r. (k- 64 akt) wynika jedynie, iż powyższy załącznik stanowił element powyższej umowy, lecz nie sprecyzowano w nim bliżej, gdzie został on fizycznie umiejscowiony w umowie, przed czy po podpisach (z tej przyczyny nie można uznać, że został on fizycznie zamieszczony przed podpisami).

Równocześnie zawarte w nim podpisy, to w istocie skróty podpisu tzw. parafy podpisu.

Nie wiadomo z nich zatem kto je złożył i co za tym idzie nie spełniają one wymogów stawianych podpisom, wobec czego nie będąc nimi nie mogły one także

– co do zasady - zostać urzędowo poświadczone (przyjmując, że załącznik został fizycznie dołączony do umowy po podpisach).

W tej sytuacji w materiale sprawy nie sposób przyjąć, iż skarżący wywiązał się ze wskazanego powyżej obowiązku i jego wniosek jest nieuzasadniony.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu, przez co zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie wierzyciela jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz